

Tordas Értékei

Tordas Értékmegőrző-fejlesztő és Kulturális Közhasznú Egyesület lapja
honlap: www.tordas-ert.hu • e-mail: info@tordas-ert.hu • 2011. május-június • V. Évfolyam 4. szám

MEGHÍVÓ ARATÓ ÜNNEP

JÚLIUS 9-ÉN (SZOMBATON)
15 ÓRÁTÓL
A TORDASI TÁJHÁZNÁL

PROGRAMOK:

Aratással és a falusi élettel kapcsolatos
játékok.
Arató hagyomány- és eszköz bemutatók.

FELLÉPŐK:

OSTINATO kvintett (rézfúvós zenekar)

Kárpáti Norbert színművész
(örökzöld slágerek)

A 20 éves Tordasi Értékmegőrző Asszonykórus

A Tordasi Szivárvány együttes

Zenél Kovács Mihály

Helyben készült tordasi gulyással,

kemencéslángossal

és

remek hangulattal vár mindenkit

a

Tordas Értékmegőrző-fejlesztő és Kulturális Közhasznú Egyesület

Bedi Viktor

A NYÁR MOSOLYA

Mosollyal érkezett idén,
kergetett tavaszt a nyár.

Kedves, te is neved a
világra és mosolyogj rám!
Tüzes ívvel rajzolta fel a
nappalt a sötét helyére.

Kedves, forró ujjbegyeddal
írj szót szívem jegére!

Kacajával érinthetővé szelí-
dítette a vadon vizeket.

Kedves, nyugtasd erekbe,
bőszen tomboló véremet!

Nevetésével zavarta, napja
elől a felhőket messze el

Kedves, vigyázz a nyarunk-
ra, még ha vesznie is kell!

Mosolyánál senki sem lát-
hat tovább, fénye fáj, vakító
már.

Kedves, maradj!

Ősz hajam világít majd, ha
velünk sír a nyár!

TÁJHÁZHÍREK

Már több mint egy hónapja ügyeljük a tájház hétvégi nyitva tartását.

Jó ez, - így karbantarthatjuk a kiállított tárgyakat, személyesen mesélhetünk a faluról, képet kaphatnak a látogatók az itt élő emberekről.

- Mert részesei lehetünk azoknak a dicsőítő szavaknak, amiket a tájházról mondanak. Legutóbbi cikkünk nyomán sokan felhívtak, hogy a tájházba adná egy-két féltve őrzött tárgyát. Megnéztük, elhoztuk és elhelyeztük az épületben.

Úgy van ez, ahogy gondoltuk: ez a kiállítás képlékeny, változik.

Itt járt nálunk a Tájház Szövetség elnöke és elismerő szavakat mondott az itt látottakról. Tanácsot adott, a működéssel, nyitva tartással, a tárgyak nyilvántartásával kapcsolatban.

Tőle tudtuk meg azt is, hogy ez a második épület az országban, amely újonnan épült, azért, hogy a régi tárgyakat megmutathassuk. Ez a tény sok látogatóból is elismerést váltott ki.

Néhány tordasi barátnőmmel látogatást tettünk Zalában, ahol a gyönyörű régiségeket a ház falára akasztva láthattuk. Elámultunk szépségükön, - és sajnáltuk, mert meglátszott rajtuk, hogy el kell szenvedniük az időjárás viszontagságait.

Jó érzés volt tudni, hogy, akik ránk bízta tárgyaikat, azok méltó helyre kerültek, s gondját viseljük valamennyiüknek.

Cifka Julika

ÉRTÉKEK ÉS TÖNKRETETT ÉRTÉKEK

Tordasnak mindig értéke volt a szép környezet, a közterületek rendezettsége. Erre a falu vezetése mindig odafigyelt, és lehetőségeihez képest áldozott rá. A faültetések, a parkosítás, padok vagy a szeméthyűjtők elhelyezése, hirdetőtáblák kihelyezése hozzájárultak a színvonalas és kulturált falukép kialakításához. A buszmegálló, a szabadtéri színpad egyedi jellege meghatározó a környéken. Minderre sok pénzt

költött a falu, és talán még több önkéntes felajánlás és munka van mögötte. Talán pont ezért fáj minden jóérezésű embernek, amikor oktan, értelmetlen rongálást lát. Sajnos egyre többet. Amikor szétvert szeméttárolót, kitört fát, kidöntött KRESZ táblát látunk, amikor az emlékparkban a megromlott életfára nézünk, elkeseredünk. De mehetünk tovább, a sportpálya WC ajtaját szétrúgva találjuk, a játszótér

játékai megrongálva, az iskola udvarán lévő játszóhajó éjszakai buli maradványival van tele. Ilyenkor mindig az merül fel az emberben, hogy akik ezt csinálják, akiknek ennyire nem számít az érték, hogy amit tönkretettek azért valakik megdolgoztak, pénzt és időt áldoztak rá? Nekik nem érték a falu? Órizzuk meg ezt az értéket, hiszen TORDAS a miénk!

Cifka János

ORBÁN NAP 2011.

A tordasi szőlősgazdák idén is Szent Orbán szobránál gyűltek össze, hogy köszönetet mondjanak az előző év -ugyan nem túl bőséges- terméséért. A hegyi sokadalmat színvonalas műsorszámok szórakoztatták. Izgalmat hozott a hagyományos helyi borverseny. A sok jó bor mellé a Hegybíró finom falatokkal

várta tordasi, bánki és puconci vendégeit.

Idén is sok gazdát és érdeklődő helyi vendéget, valamint Tordas két testvértelepülésének (Bánk, Puconci) delegációját köszönthette Vasvári Pál, az újra bizalmat kapott hegybíró. A jó hangulatról a 20éves Tordasi Értékmegőrző

Asszonykórus, a Tűz Lángja, Éri Péter és hozzá hasonlóan profi, zenész barátai, valamint a TIK Társulat gondoskodtak. A remek dallamok, az igazi tordasi, boros dalszokor és a vásári komédia, no meg az Öreghegy leve ismét feledhetetlenné tette sokunk számára az idei Orbán napot.

Testvértelepüések vakvágányon

Valamikor hajdanán, még a rendszer-váltást követő első években, az önkormányzatok egyre több külföldi települések kötöttek szerződést, vállalva a testvér települési rangot és az ezzel járó kötelezettségeket. Tordason is felvetődött, hogy a település szlovák kötődését kellene feléleszteni, keresve a „tót gyökereket”.

Tordas újjátelépítésének gyökerei Nyitra, Tóróc, Pozsony vármegyéhez vezetnek vissza, azonban az 1990-es évek sem kedveztek egy magyar és szlovák település testvér kapcsolatának kiépítéséhez. Kapcsolat felvételünk nem sikerült, levelünkre még választ sem kaptunk.

Az oktatásban megerősödött idegen nyelvi oktatásra (német, angol) tekintettel próbáltunk német nyelvterületen, vagy angolszász nyelvterületen partnereket találni. Talán mondani sem kell, de egyáltalán nem kívántak magyar testvértelepülést sem Ausztriában, sem Németországban, sem Angliában, főleg így, hogy sem német, sem angol telepesek itt nem éltek.

Végül is ugyanazon helyzetben lévő országban, azonos érdeklődési körrel rendelkező települést találtunk. Ez pedig a szlovén Puconci volt. E település már az alapfokú oktatásban tanította a németet, és ugyanúgy elkezdte oktatni az angol nyelvet. Iskoláink találkoztak, amelyből testvér települési kapcsolat lett. Sok-sok hasznos órát, napot töltöttünk el hol Szlovéniában, hol Magyarországon. Találkoztak a gyerekek, a tanárok, a képviselők, az egyházak képviselői, a sportolók, a termelősövetkezet szakemberei, sőt 2009-ben a nyugdíjasaink is (nem a szlovénokon múlott, hogy a nyugdíjasaink nem ápolnak szorosabb kapcsolatot). Egymás szókásainak, egymás kultúrájának megismerése sokat segítette a tordasi képviselők gondolkodását, a szükséges fejleszté-

sek tervezését, azok prioritásának felállítását és megvalósítását.

Időközben, hogy a „tót” gyökerek is friss tápoldatot kapjanak, Magyarországon, személyes kötődés révén alakult ki kapcsolat Bánk községgel, mely köztudottan szlovák nemzetiségű település.

A kapcsolatok ápolása, a szükséges küldöttségek összeállítása, vendégeink fogadása, az ezzel kapcsolatos szervezések a képviselő-testület egyik elsődleges feladatai közé tartozott. Minden alkalommal igyekeztünk a magyar vendégszeretetre nem szégyent hozni, de a vendéglátás szempontjából nem panaszkodhattunk sohasem vendéglátóinkra. Vendégszeretetük példaértékű.

Minden olyan szép volt, minden olyan jól ment, mint Ferenc József idejében, de az új önkormányzati vezetés, az új képviselő-testület ezzel már kevésbé törődött. Nem ez volt az elsődleges feladatuk, de sajnos elfelejtették, hogy ez a kötelezettség nem egyszerű babaruha, amelyet levetünk és eldobunk, majd lesz másik, nem politikai kérdés. Itt emberi kapcsolatok, szerződéses kapcsolatok állnak a középpontban, amelyet meg lehet ugyan szüntetni, de udvariatlanul, kelletlenül csinálni nem szabad.

Láttam, tapasztaltam nem egyszer a szlovénok vendégszeretetét, és láttam, amint a tordasi új vezetést és az új pedagógus kart hogyan fogadták és látták el. Sajnos láttam 2007 óta nem egyszer, hogy hogyan fogadják őket Tordason. Bocsánat a fogadás szó nem jó, hogyan nem fogadják őket.

Egyesületünk és a bennünket segítő emberek nélkül a szlovén vendégek fogadása egyenesen kudarc lett volna, mint ahogy kudarc volt a 2011-es Orbán napi rendezvényen történt fogadás. Egyesületünk erejéhez mérten felvállalta a vendégekkel való törődést, sokszor saját zsebből fizetett vendéglátással is,

de talán aki meghívja a vendéget, annak kellene ezzel törődni, ellátásukat megszervezni, a kapcsolattartó, velük törődő személyét meghatározni, vagy esetleg valakit felkérni.

Az idei fogadás kritikán alulira sikeredett, csakúgy, mint a korábbiak. Az Orbán-napra érkezett küldöttséget Puconci polgármestere vezette. A jelenlévő polgármesterünk és vele együtt lévő képviselő asszony nem siettek üdvözlésükre. Megvárták, míg azok keresik meg őket (sajnos ez a kép majd minden alkalomra illik), de még ezután sem ültek le velük beszélgetni, ezután sem vették a fáradságot, hogy a vendégekkel foglalkozzanak. A törődés most is elmaradt. Elköszönni már elköszönt a polgármester, de közben azt sem tudta hol vannak a vendégek, mit esznek, vagy mit isznak. Egyszerűen szavakat nem lehet találni erre a magatartásra. Egy szó viszont van: SZÉGYEN, ami szégyen településünkre nézve is.

Mint ahogy szégyen az is, hogy öt év után a bánki testvértelepülés polgármesterével még senki nem beszélt, senki nem üdvözölte őket a jelenlegi önkormányzati vezetésből. Hogy miért is kelle-e ezt így? Mert a tordasi polgármester új e körben! A góg, a nagyképűség a kivagyiság nagyon rossz emberi tulajdonságok, amellyel vezető emberek ne dicsekedjenek.

Az új francia testvér településről, akikkel a szerződést gyorsan és titokban írták alá, nem sokat tudni. Aki úgy érzi kihasználja/kihasználta a kapcsolatot, a többi meg nem számít.

Sajnos hallottam a vendégeink nyilatkozatát most és a múltban is. Nem szeretném azt kommentálni, de leszögezhetjük: a magyaros vendégszeretet Tordason már nem dívik!

Márki Ferenc

MESE A VALAMIRŐL 2.0

Hol volt, hol nem volt, volt valahol egy nagyot álmodó valaki. Ennek a nagyot álmodó valakinek volt egy „barátja” aki mindig kitalált valamit, és mindig „rásózta” a kitalált valamit, a nagyot álmodó valakire.

Mivel a kitaláló valaki sosem volt „valaki”, így mindig másoknak kellett megvalósítani az általa kitalált valamit. Ezáltal ha nem sikerült a kitalált valami, akkor a kitaláló valaki a kudarcot ráfogta a valamit megvalósító sok önzetlen, tisztességes valakire.

Történt, hogy a kitaláló valaki megint kitalált valamit. Kitalált egy vízfordó valamit. A vízfordó valamihez csatlakozott sok önzetlen és tisztességes valaki, hogy a kitaláló valamijét valakik javára megvalósítsák.

A nagyot álmodó valaki azonnal „rávetődött” a kitalált valamire, gondolva, hogy a vízfordó valami ellátja a szomjazó valakiket valamivel, ezáltal neki is jut valami.

Ezért vásárolt egy nagy szitát, hogy sok önzetlen és tisztességes valaki ezzel szállítsa a folyékony valamit a szomjazó valakiknek.

A sok önzetlen, és tisztességes valaki egy idő után jelezte a nagyot álmodó valakinek, hogy a szita nem vízfordó valami. A szita, az valami, csak nem az a valami.

És akkor történt valami.

Ez után a sok önzetlen, és tisztességes valaki úgy döntött, hogy nem valakinek a valamijét valósítja meg, hanem Ők is kitalálnak valamit.

Ki - találtak a vízfordó valamiből.

Ennek nem örült a nagyot álmodó valaki. Ezért úgy döntött, hogy ha kitaláló valaki „megint” kitalál valamit, akkor másokkal valósítja meg a kitalált valamit, mert a kitaláló mindig kitalál valamit, csak ne neki kelljen tenni valamit.

Itt a mese vége, ez valami?

Tisztelt olvasó, ha értette a mesét az valami, ha nem az is...

Dr. Mészáros Géza

SZÁLKA Másnapos Tordas

Jónéhányan ismerjük a másnaposság kellemetlen fejfájós, kínos érzését. A késő bánat múltó tanulsága ez. Azt az utolsó pohár italt csak azt nem kellett volna meginni. Nem kellett volna asztalon táncolni, nem kellett volna kötekedni, „adni a Janit”, ne adj Isten, verekezésbe keveredni, látványosan szemvetni a mégoly szemre is való hölgyekre. Na de ez a cikk nem erről szól! Ez egy másik másnap.

Mint minden kis közösségnek, Tordasnak is alapvető építőkövei a hagyományok, ünnepek, szokások. Ezek a számunkra fontos dolgok minden itt élőknek jól beazonosíthatóak. Minden ünnepünkhöz, legyen az vallási, nemzeti, vagy helyi, pontos dátumot köthetünk.

A helyi kultúráért felelős személyeknek kötelességük lenne, hogy ezeket a közösségépítő hagyományokat ápolják, megismertessék mindenkivel, a falu határain innen és túl.

Ha valakik nem tisztelik egy közösség hagyományait, annak tagjait sem tisztelik! Szánt szándékkal megváltoztatni ünnepeink idejét, vagy jelentését, lehet a hatalom arrogáns kirohanása, vagy egyszerű butaság!

Nem is tudom, hogy melyik tekinthető nagyobb bűnnek? Az, hogy egy új hatalmi réteg végképp átformálásra szánta Tordas lelki világát, vagy az, hogy a kulturális élet irányítója nem figyel az ilyen fontos részletekre?

Az elmúlt tavasz két „másnapos” eseménnyel szolgált a tordasiaknak:

1.: Húsvéti locsolóbál nagyszombaton.

A locsolóbál mindig húsvét vasárnap este került megrendezésre. A legények az átmulatott bál után, hajnalban indultak locsolkodni a lányos házakhoz. Vezetőink azt gondolhatták, hogy most pedig szombaton lesz. Akinek nem tetszik, az maradjon otthon! („Ha nem tetszik, el lehet menni!” Ismerős???) Néhány fő kivételével, a tordasiak otthon is marad-

tak! Bravúr a szervezőknek. Kellemtelen este a zenét szolgáltató művészeknek.

2.: Május elsejei főzőverseny április 30-án

Ez a közös főzés, Tordas egyik legrégebbi civil kezdeményezése. Már sokan bánhatják, hogy annak idején engedték belefolyt a hivatalos intézményeket (Műv. Ház, Önkormányzat), de ki gondolta volna, hogy egyszer még nem segíteni, hanem hátráltatni, átformálni akarják kedvelt szórakozásunkat?

Egy nap ide, vagy oda? Mondhatnánk a beletörődés hangján. Minek ezen az egy nyamvadt napon „parádézni”? Igaz! Jön majd a tél, a megbékélés és a szeretet ünnepe és azok a csodálatos adventi szombatok!

Bedi Viktor

Tordasi életmentők

A legnagyobb érték az emberi élet!

A tordasi defibrillátoros csapat a nap 24 órájában, felkészülten várja a segítségkéréseket!

- 06-30-249-99-99 -

Kiadja: Tordas Értékmegőrző-fejlesztő és Kulturális Közhasznú Egyesület
Felelős kiadó: Cifka János
Szerkeszti: a szerkesztőbizottság
Honlap: www.tordas-ert.hu
Megjelenik: 600 példányban

Ingyenes!